

בנין הקלי

עלון קיבוץ עין דומפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

צביטה בלב/ יגאל דפני

לפני ימים אחדים חגגנו בגן התומר את חג השבועות בצורה מרשימה. ימים קודם לכן נערכה בגן התומר גם חתונה. כעבור מספר ימים עברתי במקום וליבי נצבט למראה בריכות המים המוזנחות ההולכות ומתכסות באדמה. נכון, זו לא הייתה הפתעה עבורי. כבר לפני חודשים בישרו לי מנהלי הקהילה על כוונתם למהלך זה. לא הצלחתי לשכנע אותם שבריכות המים הם חלק בלתי נפרד מרעיון גן התומר. התרשמתי מהשיקול שיותר קל לחסל מאשר לתחזק. מוזר לדעתי שפרסום לציבור הרחב על חיסול הבריכות נעשה רק בשעת ביצוע המשימה. גן התומר הוא של כולנו, ולכן לדעתי ראוי היה לידע את הציבור בעוד מועד ולשמוע את השגותיו. הגן, שבמרכזו עץ התומר עם הנוף הפתוח הצופה על הרי הגליל, מראה הישובים סביב לנו, ושדותנו המשנים צבעם בהתאם לעונות השנה המתחלפות.

בריכות המים בשנים ראשונות

גן התומר הוקם לרגל חגיגת היובל לעלית הקיבוץ על הקרקע. העץ הבודד שעמד בלב הביצה ואיש אינו יכול להגיע אליו - כך מתאר בספרו "נוף ואדם" יוסף ויץ, מראשי ההתיישבות בארץ. שנים של נסיונות לחצות את הביצה ולגעת בעץ לא צלחו. רק לאחר העליה על הקרקע של עין המפרץ ויבוש הביצה זכה יוסף ויץ בחוויה גדולה - להגיע אל עץ התומר הבודד ולגעת בו. גם הוליש פורטר מתאר בחוברת "מה סיפר התומר ליואב בן החמש" על עץ התומר, המספר ליואב את סיפור העליה על הקרקע של עין המפרץ. על סיפור זה גדל דור הבנים של מייסדי הקיבוץ. העץ הבודד הפך עם השנים לסמל הקיבוץ - העץ הבודד שתחתיו צמחו

בנים כסמל לדורות המשך.
שלושה עולמות נצפים מגן התומר: חיי היום יום, המגדל שבלב הקיבוץ; בילוי ופנאי, גן התומר; ושדרת הדקלים בואך בית הקברות.

סם הכלב - צמח ביצה נדיר במלוא תפארתו סביב הבריכה בגן התומר

בגדות הבריכה צמח צמח ביצות נדיר הנקרא "סם הכלב". באביב ובקיץ הוא ירוק ופריחתו ורודה. בחורף הוא ישן ועליו נושרים. עם חיסול הבריכה חוסל גם צמח נדיר זה ואיננו עוד, הטרקטור שפיזר את האדמה לא היה מודע, ובאין יד מכוונת חיסל את הצמח. לא חבל?

אם מהלך כיסוי הברכה טעות,
היא, עדיין ניתן לשפר, לתקן,
ולהחזיר עטרה ליושנה.

המענה מהנהלת הקהילה בתוך העלון

עלון מס 18 (3344)

כ' סיוון תשפ"ג, 9 יוני 2023

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

שלום לקוראים הנאמנים שלנו,
העלון הקודם נתן מקום נרחב לענפי הקיבוץ בחקלאות ובתעשייה. לצערנו, הסקירה של **עטיפית** הגיעה מאוחר, אך זה נותן לנו הזדמנות להתרכז במידע על הנעשה **בעטיפית**, כפי שמופיע בעלון זה – מידע המעורר השראה ותקווה. תודה **למיכה הוברמן**, מנהל עטיפית.
חג שבועות מאחורינו – חגיגה מושכת עין, התגייסות ומוטיבציה של עשרות חברים וילדים, תצוגה מדהימה של ארסנאל המכונות החקלאיות מאז ימיו הראשונים של עין המפרץ, ועד למכונות ההייטק החדישות שמשבחות את התייעלות החקלאות ואיכויות התוצרת. תודה למשתתפים, תודה גדולה למארגנים, ותודה לקהל העצום שמגיע בכל שנה לחגיגה זו.
יש לנו במה להתגאות בספורט, וגם כאן חג קציר של הספורט תחת הכותרת **"שבועות – ספורטאים לדורותיהם"**, שקיבל ביטוי גם בטקס שבועות.
"מונדיאליטו" – מושג שרבים מאיתנו לא התעניינו בו ולא הכירו אותו. אז מה שחבורת ילדים בוגרים עושים לנו בשבועות האחרונים פשוט לא ייאמן. יש כאן סחף של כל המדינה, עם התעניינות וגאווה שלא זכורה כמות. **"מי שלא נדבק בשמחה זו – שיקום"**.
ונחזור לעלון – הכותרת היא **"גן התומר"** וההחלטה לחסל את אגמי המים, כפי שמעלה בפנינו **יגאל דפני**. איך אתם מתייחסים להחלטה זו?
ברוב עם נחנכה עונת 2023 בפתיחת הברכה, ביוזמתם הברוכה והמיוחדת של **מיכל ואורלי רוזנפלד**. באמת חגיגה שמבטיחה עונה מוצלחת, כל הכבוד ותודה; ועוד הרבה מידע, סיפורים, ועדכוני. פיתחו עמוד עמוד ואל תפספסו, כי יש בו הרבה
יאללה, שבת שלום,
מוכה

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

תשובה ליגאל ועדכון מצוות שיוך דירות	3
מעטיפית	4-5
שבועות – ספורטאים לדורותיהם	6-9
כדורעף מטה אשר	10
מהבריכה הקהילתית	11
נעים להכיר – לכבוד יום האחות	12-13
לרוץ עם עיור	14-15
קצת חינוך	16
סבבא	17
שאלתא	18
גל זייד מדווח מהמרכז הרפואי לגליל	19
נר זיכרון	20
מהתברואה	21
פלדנקרייז	22

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני, פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

תשובה לדבריו של יגאל דפני בנושא בריכות גן התומר

ניצן

אכן גן התומר הינו מוקד משיכה וסמל עבור עין המפרץ, והנופים עליהם משקיף שזורים בחיינו. בעבר היו הבריכות צלולות, מטופחות ומזמינות, אך כיום אין לקיבוץ יכולת לתחזק אותן ברמה ראויה, ונושאים כמו ביטוח ובטיחות, שפעם לא היו חלק מהשיקולים שלנו, חייבים להילקח בחשבון. מזה למעלה מעשור שאין מים בבריכות וגם לפני כן היה קשה לתחזק אותן ברמה ראויה. המצב היווה סיכון בטיחותי והיקשה על תחזוקת המקום. לפני כשנה שוחחנו עם יגאל דפני על אפשרויות לפתרון בעיית הבטיחות. בשיחה הוסכם כי מילוי הבריכות ושיקום הנוי יהיה הפתרון הטוב ביותר. בישיבת ו. תכנון הציג אלון פרטליס את הנושא, והוחלט לאשר את המהלך. התכנית של ענף הנוי - לשתול עצי צל ודשא, לאפשר שימוש בכל השטח וליצור מרחב בטיחותי ופתוח לפעילויות פנאי שונות. מהלך זה גם יאפשר למועצה לקיים אירועים והופעות קיץ בגן התומר, מה שלא היה אפשרי עד כה.

צוות יישום שיוך הדירות - עדכון לציבור #4

חברים שלום,
צוות ליישום שיוך הדירות ממשיך בעבודתו. אנו לקראת אישור הסכם חכירת המשנה לחברים על כל פרטיו.
הצוות חשב כי יש חשיבות לבחון את המסמכים כולם, היות והחלטות הקבוץ התקבלו על פני שנים מספר, ולעיתים יש הבדלי ניסוח או שעלולות לעלות בעיות ביצוע בין החלטה אחת או אחרת. בשיחת הקבוץ הבאה נביא לאישור הקבוץ את השינויים הללו ונפרסם את הסכם חכירת המשנה.
כחלק מהתהליך אנו נדרשים לבחון התחייבויות שונות של חברים מול הקבוץ. מדובר בחובות בתקציב, חריגות בניה, הסדרי דיור שונים שנעשו במשך השנים וכו'. בימים הקרובים נעביר מכתבים לבתי האב הרלוונטיים, על מנת שחברים לא יופתעו לגלות שעליהם להסדיר הסדר כזה או אחר בעת מפגש החתימה על הסכם חכירת המשנה. חברים אלו מוזמנים לקבוע מפגש עם חברי הצוות ליישום השיוך דרך המזכירות, לבחינת אפשרויות ההסדרה כבר בימים הקרובים.
וועדת הכספים התבקשה להיערך לחלוקת המענקים עליהם הוחלט ביולי הקרוב.
בברכה,
הצוות ליישום שיוך הדירות

תרבות

יום ו' 23.6 - בומרוק בהופעה בפאב
21:30 פתיחת דלתות

גם בשנה החולפת המשיכה עטיפית בצעדי ההתפתחות שלה:

כזכור, מזה כשנתיים פועלת עטיפית כחברת בת של ימא. ימא מקדמת במקביל באמצעות עטיפית את התכנית האסטרטגית שלה להגדלת הפעילות בתחום האריזות הגמישות. ימא השלימה בתחילת אפריל את רכישת פעילות חברת ROP (רשת או פלסט) מקיבוץ החותרים, כחברת בת לעטיפית. במקביל ממשיכים לעבוד על חיבורים אסטרטגיים אחרים שבבוא העת נוכל לדווח עליהם.

באופן כללי שוק האריזות הגמישות בישראל נמצא בתהליכי קונסולידציה (מיזוג בין חברות), ובסופו של דבר, להערכתי, יישארו בשוק רק חברות עם היקף פעילות משמעותי וגב פיננסי משמעותי. מרבית החברות הבינוניות והקטנות יתמזגו או ייסגרו. אם עטיפית מתמקדת בעיקר באריזות המיוצרות מפוליאתילן, אזי ROP מתמקדת בעיקר באריזות המיוצרות מפוליפרופילן. חיבור שתי החברות מאפשר לקבוצה לתת סל מוצרים רחב הרבה יותר, הן ללקוחות בישראל והן לשוק הבינלאומי.

אנו פוגשים כל העת לקוחות אשר פעילים מול אחת או כמה מהחברות של קיבוץ עין המפרץ, בין אם זה לקוחות קבוצת ימא וחברות הבנות שלה, ימאתון וקבוצת החברות שלה, וכדומה. אנו מנסים להיעזר בקשרים של כל אחד מהתאגידים על מנת להביא לקוחות חדשים אחד לשני ולהגדיל הפעילות.

האתגר המשמעותי, לאחר רכישת ROP, הוא מימוש הסינרגיה הקיימת בפעילות שתי החברות ומיזוגן למערכת ניהולית אחת, על מנת שהפעילות הממוזגת תהיה רחבה יותר ורווחית יותר מאשר פעילות כל חברה בנפרד. לשם כך אנו לומדים ומנתחים את פעילות ROP ואת פעילות עטיפית, על מנת לזהות את נקודות החיבור ואת המקומות בהם יש פוטנציאל לחיסכון או לחלופין להגדלת פעילות, ועל סמך בדיקה זו לקבוע את הצעדים שיש לבצע על מנת לממש את הסינרגיה, הן בתחומים התפעוליים והן בתחום השיווק.

ROP היא חברה עם היקף מכירות משמעותי לחו"ל, שעקרונית הוא רווחי יותר, ואנו מקווים באמצעותה להמשיך ולהגדיל משמעותית גם את המכירות של עטיפית לחו"ל, וכמובן את כלל הפעילות בחו"ל של החברה הממוזגת. לשם כך אנו עושים פעילויות שיווק מסוגים שונים, כולל פעילות שיווק דיגיטלית במדיות המתאימות לפעילות B2B (מסחר עם עסקים אחרים).

בשעה טובה קיבלנו את המכונה הראשונה מבין שתי מכונות ההלחמה שהזמנו - מכונה להלחמת שקיות זנב שהזמנו באיטליה. אנו מאוד מרוצים מהמכונה, וניכר שהיא יכולה לבצע במכונה אחת את אותו היקף פעילות שכיום מבוצעת בשתי מכונות להלחמת זנב ותיקות שנמצאות אצלנו, ובאמינות גבוהה יותר.

מכונה נוספת שהזמנו היא מכונה מהירה להלחמת שקיות בגלילים. לאחר חג השבועות ניסע לאיטליה לבצע הרצה של המכונה ואישור לפני משלוח. אנו צופים שבמהלך חודש יולי נחל בהפעלתה בעטיפית.

במקביל הזמנו עוד מכונה הלחמה ייעודית קטנה לשקיות בגלילים, עם הלחמה מיוחדת לשוק הרפואי, דפוס inline רחב של שני צבעים לביצוע הדפסה תוך כדי אקסטרוזיה ברוחב של 160 ס"מ, וכן ציודים נוספים שעוזרים לנו להעלות את הפיריון של המכונות השונות במחלקת ההלחמה.

בחודש אוקטובר 2022 פנתה ימא לעטיפית על מנת שניקח על עצמנו את פעילות ההקמה של מוצר הקרטוניות הקטנות. מכונת ההקמה הייעודית הועברה אלינו והותקנה, וכיום

מופעלת בצורה תקינה לשביעות רצון כל הצדדים. בהפעלת המכונה משולבים שני עובדים עם צרכים מיוחדים, ואנו שואפים לשלב עוד עובדים בפעילויות אחרות במפעל. עקב הרצון להגדלת היקף המכירות של עטיפת, אנו עובדים כל העת להכניס לקוחות חדשים. חלק מהלקוחות החדשים הינם לקוחות של תעשייה רפואית, אשר מקיימים מבדקי איכות מחמירים אצל הספק על מנת לאשר אותו לפני תחילת עבודה. בחודשים האחרונים עברנו מספר מבדקים של לקוחות, ואין ספק שהמפעל החדש אליו עברנו מאפשר דלת כניסה חשובה לאותם לקוחות.

במקביל להנהלת החשבונות בעין המפרץ, גם עטיפת עברה החל מתחילת 2023 לתוכנת ה"פריוריטי". צריך לומר שאנו חיכינו מאוד למעבר זה, היות ומערכת החשב עימה עבדנו, למרות היתרונות בה, הגבילה אותנו מאוד מבחינת הפעילות. היישום כולל את כל נושאי המק"טים ותהליכי הייצור, מה שנקרא בלשון אנשי המקצוע "מערכת פריוריטי תעשייתית".

עוד בשנה שעברה במסגרת מענק שקיבלנו מהמכון לייצור מתקדם, התחלנו לעבוד עם מערכת ה"מטיקס", שהיא MES - מערכת לניהול רצפת ייצור, אשר מחוברת למכונות בעזרת בקרים אשר נותנים לנו מידע על פעילות המכונה וקצבי העבודה, וכן מאפשרים דיווח ממוחשב של תפוקות ובקרה יותר צפופה על הנעשה בכל מכונה ומכונה. המערכת מתממשקת למערכת הפריוריטי, והדיווחים שלה נכנסים אוטומטית למערכת הפריוריטי.

זהו להפעם, נאחל חג שבועות שמח לכל בית עין המפרץ - ממשפחת עטיפת.

קורס קיץ 2023 - כלבים וסוסים!

יולי – 2.7.23-13.7.23; אוגוסט 20.8.23-31.8.23 ראשון עד חמישי 8:00-13:00	מתי?
אצלנו, במרכז הרכיבה בעין המפרץ	היכן?
לילדים העולים לכיתה א' ומעלה	למי מיועד?
עולם הסוסים; עולם הכלבים; ההבדל בין טורף לנטרף; פעילויות עם בעלי חיים; מנהיגות.	מה בתוכנית?

מספר המקומות מוגבל! ★ פתיחת הקורס
מותנה במספר המשתתפים
לפרטים והרשמה: ליאור – 052-6741796,
יפעת – 052-3967024

מסיפורי המקום המצויים במגירתי אך עדיין לא ראו אור

אמציה

עוד בנוגע לחג שבועות בו צוינו ספורטאי הקיבוץ, כפי שהוקרא בטקס: "גם הכדורגל, הספורט הפופולרי, לא פסח עלינו, ומיסדינו - בין עבודה, ריקודים וקדחת - גם שיחקו ונהנו. הקבוצה המקצוענית הראשונה הוקמה בסוף שנות ה-50, שיחקה בליגה האזורית והביאה הרבה כבוד והישגים".

כזכור לוותיקי החטיבה הצעירה דאז מגרש הכדורגל הראשון שלנו ב"נקודה" מוקם בצידו הדרומי של כביש הכניסה לקיבוץ, אחרי שדרת האשלים הצעירה שנועדה להסתיר את ההולכים ברגל מכביש עכו אלינו (מחשש לשלומם מזוממי הרעות שישבו במאהלי הגווארני סביבנו).

המגרש שלנו היה ממש מגרש ביתי, מבצר לקבוצה שלנו. באותם זמנים לא נזקקנו למאבטחים או שוטרים ואפילו לא חויבנו בסדרנים. הכל הסתדר מעצמו. אמנם נודה על האמת - היה לנו מאבטח לא רשמי, אבל מאיים מספיק כדי להרתיע כל חורש רע. היה זה אבא אדטו, אוהד מספר אחד שלא החמיץ אף משחק ביתי. היה מופיע עם כסאו, מתישב בפינה סמוך לגשר הכניסה, וכשצריך רק היה קם ומרים את... מוכן ללמד לקח. אלא מה, למשחקי חוץ הוא לא נסע, והקבוצה יצאה לסביבה ללא אבטחה כלשהיא. והמקרה עליו נספר היה לאגדה מקומית מן המפורסמות שבהן:

מעשה שהיה כך היה. במשחק בתל חנן, או אולי בנשר, היה הדבר בנבחרת שלנו שיחק אז קיצוני ימני "סופה" בנק שקלאש, שהיה ידוע במהירותו ובדריבלים (כדרורים) שהיה מבצע עד שהיה מקבל שאגה מאברי ידידו - תמסור כבר, אני חופשי לבעיטה! באותו משחק מדובר בנק הבחין שהמגן מולו אמנם גדול ממנו פי שניים אבל כבד ואיטי מאד, והחליט באמצע המשחק, כשכבר הובלנו בבטחה, להשתעשע. פתח בדריבל המפורסם שלו והיתל במגן, עבר אותו וחזר לאחור כדי לעבור עוד פעם ועוד פעם, והחיוך על פני חבריו כבר הפך לצחוק ממש. עד שלפתע התפרץ מהקהל אדם גדול ממדים והחל לרוץ לתוך המגרש כשהוא צועק (לא ברור באיזה שפה), אבל היה מובן לכל הסובבים שהוא הולך לעשות חשבון עם הקטנצ'יק הזה שמהתל (כנראה בבנו). אברי היה הראשון שהתעשת וצעק לבנק כדי להזהירו מהפורענות שמתרגשת לבוא, אבל באופן טבעי הוא צעק בהונגריה, והפולני שלנו היה רק רגיל לצעקה כזו - נו, תמסור... רק כשהמתפרץ היה כבר ממש ממש לידו הבין הקיצוני שלנו שצריך לחפש מסתור או מגן, הסתובב במהירותו הרבה וחזר בריצת דהרה לעבר איתן נשקס החזק שלנו, ששיחק כמגן. והשאר יסופר על יד שולחנות חדר האוכל שלנו מאז ועד... השלמות אפשר לקבל אצל בנק, שלימים הפך שמו לשרון.

משחק כדורגל נגד ג'דידה/אמציה

מתוך הקובץ "עלילות העופרים" בקיבוץ עין המפרץ

זמן מועט אחרי הקמת הנקודה, כשנדמה היה שה"גוארני" כבר השלימו עם ההתיישבות שקמה מולם בן-יום, אפשר היה להקים את מגרש הכדורגל. בתוך תחומי החומה לא היה לכך מקום, ולכן נבחר משטח החול בכניסה לקיבוץ לצידו דרך הכניסה. עוד בחסות האנגלים התחילו המוכתרים של הקיבוץ, **מונדג'ו ושיקו ורדי**, לארגן מפגשי ידידות עם קבוצות ערביות מהסביבה. על משחק אחד שהסתיים בקטטה המונית ובבריחת השופט לבית הילדים שלנו אני רוצה לספר לכם.

היה זה משחק נגד נבחרת ג'דידה. המחצית הראשונה, שנסתיימה ללא גולים, עברה בשלום. במחצית השנייה התחיל העניין. כבר בתחילת המחצית הבקענו להם שער נהדר, וזה הכניס להתלהבות עצומה את נבחרתנו. ואז באה ההתלקחות. באחת ההתקפות השופט שרק על פנדל לזכותנו. הוא סימן לשחקנים להביא לו את הכדור, אך שחקני ג'דידה החזיקו בכדור וסירבו לקבל את פסיקת הפנדל. התפתח דין ודברים, ולפתע פרצו כמה נערים מאוהדי ג'דידה, והחלו לרוץ לעבר התגודדות השחקנים. היה ברור שהמשחק עומד להתפוצץ, ואנחנו חשבנו שתפקידנו הפטריוטי הוא לרוץ לעזרת שחקננו (ידענו שאסור אבל... אם להם מותר אז גם לנו). כשהגענו לאזור ההתקהלות היו כבר המכות בתחילתן. אינני זוכר מי מבין השחקנים או החברים המבוגרים התחיל לצעוק עלינו – תצאו מהמגרש! מה זה פה, השתגעו? אנחנו נפסיד בגללכם, במקום שירשמו לנו ניצחון! היה קשה לקבל את הציווי הזה, אבל התחלנו להתפנות לכיוון השער. ואז לפתע מתוך הפקעת פרץ השופט והתחיל בריצה – מה זה ריצה, מנוסה אדירה, כשפניו לקיבוץ. שחקני ג'דידה דלקו אחרי וקיללו בערבית. כנראה שהיה זה אליעזר נשקס שצעק לעברנו – בעצם לעבר בנו איתן, מהילדים הבוגרים של קבוצת 'שקד' – רוצו אחרי השופט ותחסמו את הדרך לשחקני ג'דידה, ולשופט תראו את הדרך לבית הילדים, שיתחבא שם עד יעבור זעם.

נחיל ילדי הקיבוץ – 'שקד', 'תומר', 'עופר' ואפילו 'זית' החלו לרוץ בין רגליהם של כדורגלני ג'דידה, כשאנו עושים כמיטב יכולתנו לשבש להם את נתיב הריצה. כשהגענו לגשר על התעלה כבר היתה החסימה מושלמת. יתכן שלמרות זעמם הבינו שחקני ג'דידה כי לתוך הקיבוץ אסור להם להיכנס. כמה ילדים רצו עם השופט כדי להראות לו היכן כדאי לו להסתתר. הם סיפרו בהנאה רבה שהוא שמע לעצתם, ונכנס מתחת למיטה בחדר א' של הבית שלנו – ילדי קבוצת 'עופר' – שהיה באותו זמן הקרוב ביותר לבית הגדול.

הצעקות ליד הגשר עוד נמשכו דקות ארוכות, אבל השופט היה מחוץ להישג ידם של המתפרעים. "הפועל" עין המפרץ רשמה ניצחון על ג'דידה, ואנחנו הוספנו לתודעתנו הצברית את הידיעה שיהיה קשה לעשות שלום ואחוזה בעזרת משחקי ספורט בלבד.

דוח חוג הטאי צ'י עם שמעון הרפז/ בתיה ואביטל

בעלון האחרון מיכאל הזכיר את חוגי סבבא, וראינו לנכון לדווח על חוג הטאי צ'י. מדי שבוע מתכנסים כ-13 חברי קיבוץ ועוד זוג מקיבוץ אפק לחוג בניצוחו של שמעון. כל מצטרף חדש שמתרגל בחוג אומר, שהתרגילים משפרים את איכות החיים שלו. כשהגיע הקיץ וכל החוגים יצאו לפגרה, בקיץ שעבר, המשתתפים לא רצו להפסיק והמשכנו גם בחופש הגדול.

לפני שנים היה לנו חוג עם שמעון ושמאי ובו למדנו את הקאטה (מתוך המרכז הישראלי לטאי צ'י: קאטה היא סדרת תנועות קבועה מראש המכילה את רוב עקרונות תורת הלחימה; שליטה טובה בקאטה מסייעת לפתח התמצאות במרחב, גמישות, שחרור, קלילות, כוח, תנועתיות, ריכוז, ושקט נפשי). כשסיימנו ללמוד את כל התנועות, החוג נפסק.

עכשיו, כשנפגשנו שוב במסגרת סבבא, אנחנו רואות ששמעון עבר דו"ן וזמן מועט נכון לכל תלמיד, יצר 10 תנועות שמפעילות את הגוף ומשפרות את איכות החיים. העבודה על התנועות היא אשר מקבצת את כולנו שבוע אחרי שבוע, ולמרות העבודה הקשה, כולנו ממשיכים לבוא בכל שבוע.

תודה גדולה לשמעון וכל הכבוד למתמידים. יישר כוח!

הים כל כך כחול

בחג שבועות ציינו את ספורטאי הקיבוץ לדורותיהם (הדברים במסגרת הוקראו בטקס החג), ובהתאם לכך נערך ראיון עם גל קלרפלד, שקרוב לשלושה עשורים מאמן בשיט מפרשיות. את השאלות שאל עמרם, שגם הוסיף מידיעותיו וניסיונו, ודפי כתבה.

השנה נקדיש את החג לספורטאים שבינינו לדורותיהם, וכבר אמרו חז"לנו שספורט ופעילות גופנית מחברת בין גוף לנפש. ואכן, בכל שנות הקיבוץ עוסקים פה בספורט קבוצתי ואישי, ספורט כפנאי ותחביב וספורט מקצועני והישגי.

נפתח בהצגה עצמית – "אני גל, בנם של עמליה ז"ל ורן קלרפלד, אבא של לינור ונוי, וסבא של יולי, בתה של לינור. אני בן 55, מקבוצת דקל."

איך הגעת לעסוק בשיט? "בילדותי היתה בקיבוץ ימיה מפוארת. היה מחסן סירות גדול שמומן ע"י הקיבוץ, וכ-40 חברי קיבוץ עסקו בשיט. גם אבי (רן ק.) היה בין השטים, ואיתו התחלתי לשוט. בגיל 17 התחלתי לשוט בסירת לייזר, השתתפתי באליפות ישראל לבוגרים וניצחתי.

במשך 5 שנים רצופות הייתי אלוף ישראל, ועד גיל 30 המשכתי לשוט ולנסוע לתחרויות בחו"ל."

ספר על הקריירה שלך כמאמן – "בגיל 30 התחלתי לאמן במועדון שיט בנהריה על סירות לייזר. אימנתי שם במשך 25 שנה, והיו הרבה הצלחות – כ-20 אלופי ישראל וכ-5 אלופי אירופה/עולם לנוער. לפני 3 שנים עברתי לאמן במועדון הפועל זבולון בעכו, שם אני מאמן על לייזר ו-420. כבר יצאו כמה אלופי ישראל מהמועדון בעכו. לאחרונה, למשל, אחד הצוותים של 420 ניצח באליפות ישראל לבוגרים.

למועדון בעכו מגיעים ילדים בכיתות א'-ב', פרחי

ספורט. הם מתנסים בכלים מגוונים – חסקה, גלשן גדול, קיאקים, סירות מפרש שונות, משתעשעים בשעשועי מים – עושים כסף פעם בשבוע בעלות של 50 ₪ לחודש בלבד. בשנת הפעילות השניה של החניך הוא שט בסירה שנקראת אופטימיסט פלסטיק, שנה לאחר מכן הוא שט באופטימיסט ירוק, ואח"כ באופטימיסט בינ"ל. אלה הן סוגי סירות המותאמות לגילאים צעירים. חשוב להדגיש שהאימונים נעשים עם מאמן בסירת מנוע, והחניכים לובשים חגורות הצלה לאורך כל האימון.

אני מאמן חניכים מגיל 14 ואילך על סירות לייזר ו-420. **"איך בוחרים אם נער ישוט בלייזר או ב-420?"** "הבחירה נעשית בעיקר ע"פ משקל הנער. אגב, בשביל לשוט בהצלחה ב-420 צריך זוגיות טובה – מדובר על שני נערים שמתאמנים יחד, נוסעים יחד, עוברים הרבה חוויות ביחד."

מה נדרש משייט? "שייט עובר הרבה אימוני טכניקה, בהם הוא לומד איך להפעיל סירה, טקטיקה ואסטרטגיה – איך לזנק בתחרות, איך לזהות את כיוון הרוח, להגביר מהירות וכדומה. לכל שייט אני בונה תוכנית כושר אישית ותוכנית תזונה. לשייטים יש 4 אימונים בשבוע."

אמרת שאתה מאמן בני נוער. מה נדרש מהוריו של השייט הצעיר? "ההורים מעורבים מאוד, לוגיסטית, רעיונית וכספית. בדרך כלל הם מתעניינים מאוד, וכמובן שהחניך צריך את תמיכתם כדי להתמיד ולהצליח."

מקרא מפרשיות:

לייזר – סירה לאדם אחד בעלת מפרש אחד

420 – סירה לשני אנשים עם שני מפרשים

הולנדי מעופף – סירה גדולה בעלת 2 מפרשים

שבועות - ספורטאים לדורותיהם

ציינת שיש תחרויות בחו"ל. מי מממן את הנסיעות? "את הנסיעות לתחרויות מממן איגוד השיט. פעם בשנה המועדון מארגן נסיעת שיט, ואת זה מממנות המשפחות. לאחרונה ביקרנו באגם גארדיה שבאיטליה."

מה תוכל לספר על אליפויות העולם שאתם נוסעים אליהן? "אנחנו משתתפים בהרבה תחרויות ברחבי העולם עם דגם לייזר, ואנו זוכים בפרסים ובהערכה. באליפות אירופה, למשל, יש כ-400 משתתפים, ואנחנו, שמונים כ-8 שייטים בתחרות, בד"כ זוכים באחד המקומות הראשונים ועולים על הפודיום."

מה בנוגע לתחרויות לגילאים בוגרים יותר? "בתחרויות בינ"ל לגילאים בוגרים התחרות היא מאוד קשה, כי יש שם מתחרים שפעילים לאורך שנים רבות. היה לי חניך שזכה באליפות אירופה, ולאחר מכן נאבק קשות כדי להיכנס לרשימת 80 השייטים הבוגרים הראשונים בעולם! זו היתה משימה לא פשוטה."

איך אתה מצליח לשלב את עבודת האימון עם שאר תחומי החיים – עבודה, משפחה וכו'? "חלק מההצלחה נזקפת לתמיכת במפעל. המנהל שלי, אסף אברמוביץ', תומך מאוד ומגלה הבנה בנוגע לנסיעות לתחרויות."

לאחרונה זכה יהב גבע (בנם של נועה וחנן) באליפות ישראל – "נכון, וזו אחת ההצלחות הגדולות של השנה האחרונה. יהב גם התקבל לנבחרת ישראל ואנחנו מאוד גאים בו."

מה תמליץ להורה שמתלבט אם לרשום את ילדו לחוג שיט? "אני ממליץ להגיע ליום חשיפה שיערך באוגוסט, ולאחריו אני ממליץ למהר ולהירשם, כי המקומות המוגבלים שיש בחוג מתמלאים בצייק. בחוג הילד לומד להסתדר לבד בתנאי שטח חדשים, וזה פותח בפניו אופקים חדשים של עצמאות ומפתח את כוחו הפיזי והמנטלי. אני ממליץ מאוד לפחות לנסות."

עמרי: אני מוסיף מניסיוני שהים הוא מכשיר להתמודדות בלתי שגריתית, וזה מחדד את יכולת קבלת ההחלטות מול הסירה האישית, מול מזג האוויר המשתנה ומול הים הגדול וחסר הגבולות. **תודה לך גל, על הסכמתך להקדיש לעלון ולחברי הקיבוץ מזמנך.**

שאלות בנוגע לחוג השיט מוזמנים להפנות לגל – 052-3967541

כדורעף / מיכאל קישון

מתוך דף הפייסבוק כדורעף מטה אשר-עכו

גאוה נוספת למועדון! קבוצת אופק ז-ח בנים, מסיימת במקום השני והמאוד מכובד, באליפות הארצית בליגת בתי הספר! בתום עונה ממושכת שהחלה אי שם בסוף אוקטובר, שבסופה הקבוצה הוכתרה לאלופת המחוז צפון וזוכה בכרטיס לאליפות הארצית אחת מתוך 12 הקבוצות הטובות בארץ. באליפות, בשלב הבתים הקבוצה סיימה במקום השני בבית. לאחר הפסד וניצחון ועלתה לרבע הגמר שם פגשה וניצחה במשחק צמוד וקשה את עמק חפר (ביי"ס מעיין השחר) בתוצאה 2:1 ועלתה לחצי הגמר למשחק מול כפר סבא החזקה (ביי"ס אלון) וניצחה במשחק שהתעלה לרמה גבוהה במיוחד, בתוצאה 2:0. בגמר האליפות, הקבוצה מפסידה 1:3 למבואות עירון (הפועל המעיל).

שאפו גדול לשחקני הקבוצה להישג ולמאמץ פואד ג'ייב. ראוי לציין ש-9 מתוך שחקני הקבוצה מתאמנים באקדמיה לכדורעף של מטה אשר ו-2 שחקנים מתוך הקבוצה משחקים גם בליגת הנערים במועדון. סגל הקבוצה: עומר חגיג-אפק, אוריאל כהן-אפק, רותם מרגי-אפק, אריאל פרץ-יסעור,

ראם מאיר-יסעור, שקד חכמון-יסעור, **עדן דפני-עין המפרץ**, כליל מנור-מצובה, יהונתן סגל-סער, אורי אושרי-לוחמי הגטאות. הקבוצה ייצגה את בית חינוך אופק ומועדון הכדורעף הפועל מטה אשר עכו. תודה רבה לכל הקהל החם שבא ועודד את הקבוצה, לרכז המועדון הבית ספרי צפיר פלג שניצח על הארגון.

אליפות הקט עף לבנות בתי הספר היסודיים מטה אשר 2023!

אליפות הקט עף נערכה בהיכל נעמן ביום ג', בהשתתפות קבוצות מ-5 מבתי ספר: נטעים – בית העמק, מעיינות - כברי, שלום עליכם -בצת, רגבה וגוונים, התנהלה בהתאם לתקנון וחוקת משחקי הקט עף (ארבע על ארבע), כשכל בית ספר שיתף 2 קבוצות. שיטת המשחקים כללה סיבוב ליגה אחד בכל בית, חצאי גמר וגמרים. המשחקים התעלו לרמה גבוהה במיוחד, משחקים צמודים ומותחים כשקהל אוהדים מבתי הספר שהגיע עודד את נבחרותיו ללא הרף. **במקום ראשון זכה בית ספר "גוונים" בהזרכת נועם כץ!** ראוי לציין שזוהי השנה הראשונה בה התקיימה אליפות נפרדת לבנות, זאת בזכות פתיחת חוגי כדורעף כמעט בכל אולמות בתי הספר, גידול הניכר בכמות הילדות בחוגים, פרויקט אתנה

דרכו ניתנה חשיפה מרובה לכדורעף בנות בבתי הספר במטה אשר ועידוד והכנת המורים לחני"ג את נבחרותיו לאליפות הכדורעף – שאפו ענק למורים לחני"ג. את האליפות ארגן שלומי טחן כשלצידו שפטו פואד ג'ייב ונטע אור.

כל הכבוד לבנות המוכשרות על רמת המשחק, הספורטיביות, הפרגון והתמיכה הקבוצתית! להתראות באליפות הקט עף לבנות 2024.

מהברכה הקהילתית

הי לכולם,

בשבוע שעבר נפתחה עונת הרחצה באירוע פתיחה שמילא את לבנו בשמחה וגאווה. משמח היה לראות קהל מגוון ורב גילאי מבלה ונהנה, מעורר גאווה וביטחון לגלות בכל פעם מחדש שהקהילתיות שלנו היא מקור כוחנו. לא מובנת מאליה העובדה שאנחנו קהילה "חזקה", מגובשת ומלוכדת, שבין היתר יכולה להרשות לעצמה להחזיק בריכה פרטית. תודה לכם חברים יקרים על האמון, הפירגון והתמיכה הרבה שאנו חווים מכם, ממש לא מובן מאליו ומחמם לב.

♥ תודה לדנה רוטמן על ההיענות ושיתוף הפעולה להפקת אירוע הפתיחה, כמו גם אירועים בהמשך העונה.

♥ תודה לצוות הנוי, החשמליה והתשתיות. תודה ללירן ואנונו, לשמעון להט, לשרון סיוון ול"מוסדניקים" על הזמינות והנכונות לסייע כדי להביא את הברכה לכדי פתיחה.

♥ תודה לאמניות הבית שלנו - אור בן סימון ועופרי זייד, על ציורי הקיר היפהפיים.

♥ תודה לשמעון הרפז על הליווי המסור וההכוונה. תודה לנדב בן אשר ושחר קלרפלד על הנכונות לסייע בכל הקשור בחדר המכונות.

♥ תודה להנהלת הקיבוץ, לניצן, תמיר וגלית, על האמון והתמיכה.

♥ תודה למציל הראשי שלנו דגן על שירותי ההצלה המקצועיים.

הברכה היפהפייה שלנו תשמח שיחד נשמור על ניקיון סביבתי, נאסוף את האשפה סביבנו ונשמור על כוסות הקפה שלנו נקיות, לטובת חוויה נעימה לכולנו.

לרשותכם מטבחון חוץ, ואתם מוזמנים לאפסן את ארוחת הצהריים, הפירות או הקרטיבים במקרר/מקפא.

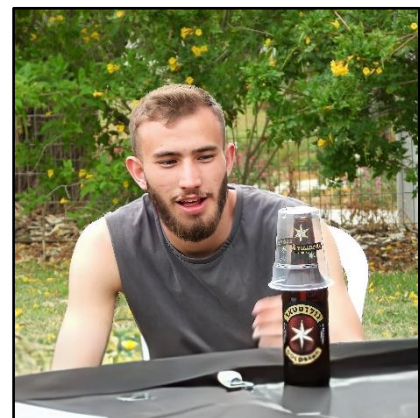
מזכירים לכם שאתם מוזמנים לפנות אלינו באופן ישיר, או דרך הנייד שמספרו

0556879790, בכל שאלה, בקשה/ הזמנת אירוע בברכה.

שיהיה לנו קיץ צונן ומהנה, ולהתראות בברכה!

אורלי ומיכל

צילמה: מיה עצמון

עדכון מצוות שיוך פירות נכסים/ חיים פרי

בצוות משתתפים: כרמית מולד, רז בן אשר, ניצן שחף, נועם כהן, זיו אטד, דני טובול, אורון קושניר, עופר רפאלי, שאול גלאון, תמיר שחף, חיים פרי (יו"ר). מלווה עו"ד גלעד אוברמן.

הצוות השלים את הכנת טיוטת ההסדר. לאחר הצגת ההסדר לפני ההנהלות, נתחיל בתהליך של שיתוף הציבור, בקבוצות ובפורומים שונים. המלאכה לא תמה, אך ברצוני להביע את הערכתי לצוות על פעולתו עד כאן.

נעים להכיר – לכבוד יום האחות

בעלון "הד הנעשה" של הקיבוץ השכן פורסם ראיון שערכה עפר אילת עם אחות מרפאת נעמן עאישה אסדי, ושמרית שלחה לפרסום:

יום האחים והאחיות הבינלאומי מצוין בישראל וברחבי העולם ב-15 למאי, יום הולדתה של פלורנס נייטינגל, מייסדת מקצוע הסייעוד המודרני. יום זה מצוין במטרה להוקיר את העשייה המקצועית והאנושית ואת תרומתם של האחים והאחיות לחברה. בקופות החולים ובבתי החולים מתקיימים ביום האחים והאחיות כינוסים, תחרויות, תערוכות ויוזמות משותפות עם ראשי עיריות ורשויות מקומיות לטובת האחיות במערכת הבריאות בישראל. וגם כאן אצלנו, במרפאת "נעמן", אנו נותנים מקום ליום זה – במרפאה הוצב מתקן עם פתקים וכלי כתיבה המזמין את כולנו לכתוב מילים טובות לאחיות שלנו ולצוות המרפאה. במסגרת יום האחות בחרנו לערוך הכרות עם אחת מנשות הצוות (בכל שנה נבחר מישהי). והפעם – נפגשנו עם עאישה אסדי:

ספרי על עצמך: "אני עאישה, אני מג'דידה מכר. אני נשואה, בת 31, ויש לי שני בנים בגילאי 8 ו-4.

ספרי קצת על לימודי הסייעוד, ואיפה עבדת לפני שהגעת אלינו למרפאה: " מיד עם סיום התיכון הלכתי ללמוד סיעוד במכללה בצפת. את בעלי הכרתי כבר מהכפר ובחרנו ביחד ללכת ללמוד סיעוד. גרנו בצפת ביחד וזו הייתה הפעם הראשונה שיצאתי מהבית וזו הייתה חוויה מיוחדת. הלכתי ללמוד סיעוד כי רציתי לעזור לאנשים, לטפל בהם.

איך היה ללמוד ביחד? (צוחקת) "היה עמוס... הייתי צריכה לעשות את כל העבודות גם בשבילי וגם בשביל בעלי... אבל היה נחמד ללמוד ביחד ונהניתי בשה"כ מהלימודים.

ואיפה עבדת אחרי הלימודים? "עברנו לגור במרכז, בבת-ים, ואני עבדתי ב"בית בלב" – זהו מרכז שיקומי-כרוני. עבדתי במחלקת מונשמים - למחלקה מגיעים חולים עם ניוון שרירים, מחלות ראות או אנשים אחרי פציעות קשות (למשל אחרי תאונות דרכים) שמרותקים למיטה, מונשמים, מחוברים למכונות ובעצם לא יכולים לעשות כמעט כלום. זה היה קשה. אני זוכרת במיוחד בחור צעיר שהיה חולה בניוון שרירים ותיקשר רק ע"י מיצמוץ בעיניים או ציקצוק השפתיים. אני לא אשכח אותו. אני היחידה כמעט שהבינה מה הוא רוצה.

עבדתי שם שלוש שנים וכאשר התחתנו ונולד הבן הבכור החלטנו לחזור צפונה, לכפר בו נולדנו – ג'דידה מכר. באותו שלב החלטתי לעבוד בקהילה כי לא רציתי לעשות משמרות בגלל הילדים הקטנים. בעלי עובד באיכילוב ועושה משמרות אז אני רציתי לעבוד במקום בלי משמרות".

איך הגעת אלינו למרפאה? "היה לי מזל. בדיוק כשפאני יצאה לחופשת לידה חברה שלי שלחה לי שמחפשים אחות לחצי משרה, ואחרי שאורנה סיימה את העבודה במרפאה אני קיבלתי את התקן שלה מקופ"ח ואני עובדת במשרה מלאה. אני מאד מרוצה במרפאה – אוהבת את האנשים, את המקום".

במסגרת העבודה יש תפקידים שעליהם את אחראית? "אני אחראית על מעקבים של החולים הכרוניים. לאחרונה סיימתי קורס על-בסיסי באונקולוגיה. זה בעצם נותן לי הרשאה לטיפול בחולים אונקולוגיים יותר מאשר לכל אחות מוסמכת. כלומר אני יכולה לטפל גם בחולים אונקולוגיים.

בחרתי בקורס הזה כי אני חושבת שמדובר באנשים מיוחדים. החולים האונקולוגיים צריכים, בעיניי, לקבל יותר יחס וגם צריך להראות להם שיש תקווה, יש אפשרות לריפוי. לעזור להם להאמין ולא להתייאש. אני מרגישה שאני יכולה לעזור במקומות האלו. גם עם החולים האונקולוגיים וגם החולים הכרוניים חשוב לי שירגישו הטיפול שלי נובע מאהבה, שאני רוצה לעזור. שאני והחולה ביחד מנסים להגיע למטרה שלו (להבריא, להפחית סוכר, לחץ דם וכו')".

אם היית יכולה ל"קבל" משהו מהחולים והמטופלים – מה היית רוצה? "אני רוצה שהמטופלים יהיו מרוצים ושרק יגידו תודה. לא צריכה יותר מזה. וגם אם אני לא יכולה לתת בדיוק מה שהם רצו או ביקשו, זה בגלל שאני חושבת שזה לטובתם ואני מקווה שיבינו את זה. הייתי רוצה גם להצליח לעבוד שיהיה יותר אורח חיים בריא, מניעת מחלות, איתור מוקדם".

איפה את רואה את עצמך בעוד 10 שנים? "הייתי שמחה להתמקד יותר בתחום האונקולוגי, איתור מוקדם, מודעות. הריפוי בתחום הזה מאד השתפר וזה תחום מעניין. חולים במחלת הסרטן אפשר ללוות אותם לכל אורך המחלה, ואם יש ריפוי מלא אז ממש אפשר לראות את ההצלחה. וגם מה שחשוב לי זה שאפשר לתת ביטוי גם לפן הריגשי, לתת תקווה. אני מאד מאמינה שצריך להתייחס לכל המרכיבים – גוף, נפש, נשמה".

את יכולה לספר על קושי בעבודה? "חשוב לי לתת יחס אישי וגם מלא לכל מטופל, ולפעמים יש עומס וזה לא אפשרי. לפני כמה זמן הייתה מטופלת אחת שממש הרגשתי שבגלל העומס והיו הרבה אנשים, לא הצלחתי לתת לה יחס מספיק טוב אז אח"כ התקשרתי אליה כדי לוודא שהיא בסדר וקיבלה מענה.

מה את מאחלת לעצמך ולנו להמשך? "אני שמחה מאד שאני חלק מהצוות וחלק ממרפאת 'נעמן', מאד טוב לי. אני מאחלת לכולנו בריאות, שנשמור על עצמנו".

המון תודה לעאישה – כיף להכיר וכיף לפגוש את החיוך שלך, המקצועיות והרוגע – במרפאה.

בהמשך להרצאת הטד בהשתתפותם של **אורן עציני** וחברי מועדון הריצה "קשר עין", מצורפת כתבה על מירוץ שיתקיים ביום שישי ה-16.6. משתתפים, מתנדבים ותרומות יתקבלו בברכה!

שישי הבא בטיילת מקסים: לרוץ עם עיוור

עיריית חיפה ומועדון הריצה קשר עין של עמותת על"ה יקיימו לרגל יום העיוור הבינלאומי מירוץ בטיילת חוף הים להעלאת המודעות לקיום אורח חיים ספורטיבי עם לקות ראייה ועיוורון. מייסד המועדון מחמוד חמודה: "אני אוהב לדחוף אנשים לספורט וזו מטרת העל שלי. גם אדם עם מוגבלות יכול לעשות הכל, ואני הדוגמה לכך".
מאת: חגית הורנשטיין, פורסם בעיתון כלבו חיפה והקריות. שלח לעלון: אורן עציני.

לרגל יום העיוור הבינלאומי יתקיים ביום שישי הבא, 16 ביוני, מירוץ בטיילת חוף הים להעלאת המודעות לקיום אורח חיים ספורטיבי עם לקות ראייה ועיוורון. את המירוץ מארגנים עיריית חיפה ומועדון קשר עין של עמותת על"ה, שאותו הקים הרץ ומאמן הריצה **מחמוד חמודה** ביחד עם **ואדים רויזמן**, שגם משמש בן הלוויה של חמודה במירוצים בארץ ובחו"ל. המירוץ, שאמור היה להתקיים השבוע אך נדחה בשל עומס החום הצפוי, יוזנק בשעה 7:00 בטיילת חוף הים, מאחורי מסעדת מקסים, כאשר ההתכנסות תחל בשעה 6:30. כשהיה בן 10 שיחק חמודה כדורגל בשכונה וחטף מכה בפניו. המשקפיים שחבש התנפצו, ושבר זכוכית חדר לעינו הימנית. לאחר כמה ניתוחים שלא צלחו הוא איבד את הראייה באותה העין. לאחר כמה שנים הוא החל לסבול מלחץ תוך עיני בעינו השמאלית, ולמרות שבעת הניתוחים שעבר, הרופאים לא הצליחו להציל את ראייתו, ומגיל 15 הוא מוגדר כעיוור 100 אחוז.

"בשנה הראשונה כעיוור נשארתי בבית, לא עשיתי כלום עם עצמי, הייתי בסוג של דיכאון", הוא מספר, "אבל בסיומה החלטתי להמשיך לחיות. ברור שקיבלתי עידוד מההורים ואת מלוא התמיכה, והיום, כשאני עדיין לא בן 31, יש לי תואר ראשון בחינוך מיוחד עם התמחות בהתפתחות האדם, תואר שני ביעוץ חינוכי, ובקרב אסיים לימודי פסיכותרפיה בגישת אדלר. התחלתי לאחרונה סטאז' כמטפל נפשי, ויש בבעלותי קליניקה בחיפה".

מתי התחלת לרוץ? "אני כבר יותר מעשר שנים בענף הריצה, עשיתי 13 מרתונים מלאים ולפני שנתיים עשיתי אולטרה מרתון של 66 ק"מ בסובב עמק. זו היתה ריצה בתנאים בלתי רגילים, ריצת שטח עם המון עליות וטיפוסים. זה היה שטח קשה לאדם עיוור, זה לא קל".

קבוצת קשר
עין – על"ה
ווינר ישראל
בסיום מרתון
פראג
שהתקיים
במאי.
שלישי
משמאל
בשורה
העליונה –
אורן עציני

גם לאדם רואה זה לא קל. "נכון, והצלחתי. אני רץ עם מלווה שקשור אלי בגומייה שמחברת את הידיים שלנו. הוא מנגיש לי את הסביבה, וככה אנחנו רצים. כך אני מתחרה גם במרתונים ובחצאים. אני רץ כל הזמן".

כמה פעמים בשבוע אתה מתאמן? "הקבוצה קשר עין שהקמתי היא קבוצה מיוחדת שמיועדת רק לאנשים עיוורים, ואנחנו מתאמנים פעמיים בשבוע, בימים שני ורביעי מ-18:30 עד 20:00. רויזמן ואני אחראים ומאמנים את הקבוצה, גם למדתי אימון ריצה. אגב, רויזמן לפעמים משמש כבן הזוג שלי לריצה, ביחד עם מוחמד עוואד".

הספקת הרבה יותר ממני בעשר השנים האחרונות. "אנחנו רצים גם בחיים. בקבוצה שלנו יש 12 עיוורים והשאפה שלי להגדיל אותה. אני אוהב לדחוף אנשים לספורט וזו מטרת העל שלי. המועדון השייך לעמותת על"ה, ולאחרונה התחלנו בשת"פ עם טוטו ווינר, וכיום אנחנו נקראים מועדון קשר עין על"ה ווינר. נפתחו כבר כמה קבוצות כאלו בארץ. לכל חבר עיוור בקבוצה יש את הסיפור שלו שהוא חבל על הזמן, וכיף לי לראות איך כולם מתקדמים. אפילו המלווים, שהם מתנדבים, תורמים ונתרמים. יש הרבה מתנדבים שהתחילו איתנו בהליכה או בריצה של חמישה ק"מ, ועכשיו הם גם שמים לעצמם יעדים ומתקדמים – מי לחצי מרתון ומי למרתון".

בכמה זמן אתה רץ 42 ק"מ? "הזמן הכי מהיר שלי היה שלוש וחצי שעות. עשיתי את זה במרתון פראג לפני שבועיים. פעם בשנה המועדון יוצא למרתון בחו"ל, ואנחנו מייצגים את המדינה".

ספר על המירוץ שיתקיים ביום שישי. "זהו שיתוף פעולה של העירייה עם הקבוצה שלנו, וכבר התאמנו עם עוד קבוצה באיצטדיון האתלטיקה בנוה שאנן. ניסינו להכשיר מתנדבים, וחלקם אפילו שמו כיסוי על העיניים כדי לחוות את החוויה. אני שמח להיות חלק מהפרויקט הזה כי מטרת העל שלי בחיים היא להעלות את המודעות לאנשים עיוורים ולהראות לאנשים הרגילים שגם אדם עם מוגבלות הוא שלם ולא צריך להסתכל על המוגבלות שלו, אלא עליו. גם אדם עם מוגבלות יכול לעשות הכל, ואני הדוגמה לכך. נוסף על ריצה אני גם רוכב אופניים בקבוצה שנקראת גלגל אור. אלו אופני טנדס זוגיים, ואני רוכב גם שטח וגם כביש ומשתתף בתחרויות".

מה האורך של המסלול ביום שישי? "חמישה ק"מ. זה יותר מירוץ חברתי, כדי שאנשים יחוו את החוויה של העיוורים וכדי להעלות את המודעות ביום העיוור הבינלאומי. אני מזמין את כל החיפאים להשתתף, המירוץ פתוח לכולם – לעיוורים ולרואים. אני קורא לכל מי שרוצה לשמש מלווה מתנדב להצטרף למועדון הריצה שלנו. גם תרומות יתקבלו בברכה, כי אנחנו מתקיימים רק מתרומות ונשמח לכל עזרה כדי להמשיך את הפעילות הזו".

מנהל רשות הספורט בעירייה ניר שאול: "פעולה פשוטה כמו ריצה או עמידה על רגל אחת הופכת מאתגרת וקשה הרבה יותר כשלא רואים. אני מזמין את הציבור ללוות רצים עם ליקויי ראייה ולהתנסות בריצה בעיניים מכוסות. זו חוויה מעצימה, מאתגרת וחשובה מאין כמוה".

מהדואר – הודעה לחברים/ ריטל

לחברים שלום,

כשאתם מקבלים הודעה מהדואר שדבר הדואר שלכם נמסר, זה לא אומר שזה כבר כאן. במיון הדאר בקריות מכינים בשקים לפני שליחה ליישובים ושולחים הודעות, אבל לפעמים רכב הדאר כבר יצא לפני שליחת ההודעה אז זה מתעכב, ולפעמים הם לא מגיעים, רק מכינים. אז רצוי לחכות להודעה ממני.

קצת חינוך

אריה גיבור ועכבר בן חור

בגן שקד נערכה פעילות - תיאטרון עם הסבים/סבתות, בה הציגו ביחד את הסיפור "אריה גיבור ועכבר בן חור". את הפעילות המוצלחת הנחתה עליזה מחברת "פלאי תיאטרון". היוזמה לפעילות המשותפת הגיעה מהמועצה במסגרת תכנית "שילוב בקהילה" ו'קרן קרבי'. הסבים והנכדים נהנו מאוד והשתתפו יוצא מן הכלל!!

ערב שכבתי

שכבת ח' (חמישה במספר) יצאו עם מדריכי הנעורון, שני וזיו, לטיול בטיילת בנהריה, כולל גלידה ומתקני נינג'יה

ונדליזם בבי"ס גוונים

במהלך חג פסח בוצע מעשה ונדליזם באחת הכיתות בבי"ס

סבבא

עדכונים מסבבא לזמן הקרוב:

- 1) ב- ביום חמישי 6.7 נתחיל התעמלות במים עם אריקה בשעה 0.900 עד 10.00. נעשה הפסקה בהתעמלות על כסאות עד חודש ספטמבר.
- 2) ביום שני 12.6 אנו יוצאים לסיור מעניין בפארק נחל הקישון. לפרטים ניתן לקרוא במודעה שתלויה על לוח סבבא בחדר האוכל.
- 3) ביום רביעי 14.6 נקיים פרלמנט במועדון החל משעה 10.00. צוות "בואו נדבר על זה" יסכם לפנינו את הנושא שהובא אלינו לפני מספר חודשים, לאחר שאסף וסיכם את הדברים שהובאו באותו מפגש. חשוב שתבואו. קפה ועוגה מובטחים.

הינכם מוזמנים למסיבת סוף שנה ביום שני 26.6.23 בכברי

בתוכנית: 9:30 – התכנסות, ארוחת בוקר קלה ומפגש חברתי
10:15 ברכות – על שהיה ושהיה

10:30 – מופע תיאטרלי-מיוזיקלי – "סימן שאתה צעיר"
משיריהם האהובים של משה וילנסקי, נתן אלתרמן, דובי זלצר ועוד, כדוגמת: איפה הן הבחורות ההן, קונצרטינה וגיטרה, לא נפסיק לשיר, גן השקמים ועוד.
המופע מלווה בקטעי קישור מתוך מערכונים של יוסי בנאי ורבקה מיכאלי
11:45 – פיזור ליישובים

עלות למשתתף: 50 ₪ (המחיר כולל מופע, הסעה מהיישובים וארוחת בוקר קלה)
הרשמה ותשלום דרך המקשרים עד יום ה' 15.6.23.
הקדימו להירשם והבטיחו את מקומכם.

בטיחות בתעבורה

שלום לכולם, הובא לידיעתי שילדים ללא רישיון נהיגה נוהגים בקלאב קאר בשטח הקיבוץ. לפי תקנות התעבורה:

1. אין לנהוג ללא רישיון נהיגה בתוקף.
2. אין ביטוח לנהג ובעל רכב - הביטוח לא מכסה תאונה או פגיעה ללא רישיון נהיגה תקף.

להורים - יש לטפל בנושא באופן מידי, שלא תקרה תאונה או פגיעה בחיי אדם.
בברכה,
מוטי סבג - קצין בטיחות בתעבורה

אח מהמרכז הרפואי לגליל הציל את חייו של מטופל במרכז קניות בירכא/ גל זייד, דובר המרכז הרפואי לגליל

סיפור אופטימי בצל הימים הקשים : אח מהמרכז הרפואי לגליל הציל את חייו של תושב נהריה, שהתמוטט מול הכניסה למרכז קניות בירכא.

הכל החל כאשר ויקטור אפשטיין, בן 62 מנהריה, הגיע עם אשתו וחברים לערוך קניות בירכא. בעת שהמתין לאשתו מחוץ למרכז הקניות, חש לפתע סחרחורת והתמוטט. עאמר עואד, אח במחלקה פנימית במרכז הרפואי לגליל, שהיה גם הוא במקום באותה העת, ניגש אליו במהירות והחל לעשות לו החייאה ועיסוי לב.

"בדיוק הגעתי עם הרכב כדי להחנות ולהיכנס למרכז הקניות", סיפר עאמר. "הבת שלי ירדה מהרכב, ופתאום דפקה על החלון ואמרה: 'אבא, יש כאן מישהו ששוכב על המדרכה, בוא תעזור לו'. הבחנתי שיצא לו קצף מהפה, והוא היה ללא דופק ונשימה. התחלתי בעיסוי ובמקביל ביקשתי ממישהו להתקשר למד"א כדי שיביאו ניידת".

אחד האנשים שהתקבצו סביב המטופל הביא מכשיר דפיברילטור, שהיה מוצב דרך קבע במרכז הקניות, מה שסייע מאוד לעאמר להחזיר למטופל את הדופק והנשימה. "נתתי לו מכת חשמל באמצעות המכשיר והמשכתי עם העיסוי", סיפר עאמר. "כעבור שתי דקות נתתי לו מכת חשמל נוספת, והמשכתי עם העיסוי. ואז ראיתי שהדופק והנשימה חזרו והוא התעורר, תודה לאל". ויקטור הועבר באמצעות ניידת טיפול נמרץ למרכז הרפואי לגליל, כשהוא במצב בינוני, ושם עבר צינתור.

ממיטת חוליו ביחידה לטיפול נמרץ לב, מספר ויקטור: "הגעתי עם אשתי וחברים לקניות. חיכיתי לה בחוץ, עד שהיא תסיים. פתאום הרגשתי סחרחורת איומה. התיישבתי על המדרכה, ומאז אני לא זוכר כלום. התעוררתי באמבולנס".

במהלך אשפוזו ביחידה ביקר אותו עאמר. "אני מבקש להודות לך שהצלת את חיי. זה לא משנה ערבים או יהודים, כולנו אחים", אמר לו ויקטור בעת שלחץ את ידו. עאמר ענה לו: "אני לא מרגיש גיבור. בסך הכל עשיתי מה שהייתי צריך לעשות. לשמחתי, היה לי הידע המתאים, והייתי במקום הנכון בזמן הנכון. אני כל כך שמח לראות אותך במצב טוב ויציב. מעכשיו אנחנו כמו משפחה".

מנהל היחידה לטיפול נמרץ לב, ד"ר צפרייר אור: "ויקטור סבל מהתקף לב, שהפך לדום לב. עאמר בפירוש הציל את חייו. אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה אם היה מגיע כמה דקות מאוחר יותר. בזכות עבודתו המקצועית והמהירה, ויקטור חי עכשיו".

לד"ר אור יש מסר חשוב מאוד: "עאמר עבר קורס החייאה מתקדם (ACLS), ובזכות הקורס הזה היה לו ידע עשיר שעזר לו להציל חיים. בנוסף, הדפיברילטור שהיה במרכז הקניות עזר גם הוא מאוד להציל את חייו של ויקטור. חשוב מאוד שמכשיר כזה יהיה בכל מקום ציבורי, כי אף פעם אי אפשר לדעת מתי יהיה בו צורך".

סגן מנהל המרכז הרפואי, ד"ר צבי שלג, ומנהלת הסיעוד, דליה טדגי, שיבחו את האח עאמר עואד על המקצועיות, המהירות והמסירות בהן פעל, שהביאו להצלת חיים.

האח עאמר עואד עם המטופל ויקטור אפשטיין
צילום: רוני אלברט, המרכז הרפואי לגליל

בית עין המפרץ אבל
עם פטירתה של חברתנו

אורה דובו ז"ל

בתאריך 5.6.2023
ט"ז בסיוון תשפ"ג
תנחומים לכל בני המשפחה
יהי זכרה ברוך

יהא הגוף/
חגית מנדרובסקי

נטולת קדרות אני פוסעת
בנתיבי הזכרון.
תהא הנשמה צרורה בצרור
חיי.
יהא הגוף לגוף
לחול
לאחות האדמה.

יום אחד הופך אדם לאבן
והגוף שוכמה לחבוק לא יחוש עוד.
את חלוקי צערי מידה אני אל תהום.
דמעותי ממסות געגוע
ולפתע קרבה-
קו החיים והמות נחצה
אל מעבר לחורון
המלה.

יוני - נר זכרון

נפטר 26.6.1980	כהן מאיר	נפטר 10.6.1932	איסלר שלמה
נפטר 16.6.1991	קייטש יצחק	נפטרה 25.6.1961	לבבי מרים
נפטר 14.6.2009	ברנשטיין חיים	נפל 7.6.1967	מירס ברנו
נפטרה 10.6.2010	שוורץ יהודית	נפל 10.6.1967	משה ויזל
נפטר 28.6.2021	פורטר תמיר	נפטרה 12.6.1973	בר-זיו אסתר
נפטרה 4.6.2022	כהן שרה	נפטרה 23.6.1978	זילברשטיין דבורה (אמא של רחל בוסתן)
נפטרה 5.6.2023	דובו אורה	נפטר 25.6.1979	פרבר יצחק (אבא של תרצה בר-זיו)

יהי זכרם ברוך

בית עין המפרץ
משתתף בצערה של אלה שילה
עם פטירתו של אביה

יורם אלון ז"ל

תנחומים לכל בני המשפחה

בקשה

תזמינו אותי אליכם, אני נמקה בבדידות

בת שבע

1. בוועדה לשיוך הדיור בניהול ניר ברעם ניתן ייצוג לנציגי כל הגילאים של חברי הקיבוץ. היא קיימה יותר מ-60 ישיבות והביאה להצבעה תוכנית מוסכמת עליה הצביע הקיבוץ ברוב גדול.

2. בין יתר ההחלטות הועדה ציינה שעלות המגרשים שולמה במלואה ע"י הקיבוץ, כך שחברים בעלי וותק נמוך קיבלו את מגרשם בחינם, בדומה לחברים הוותיקים שעבדו 40 או 50 שנה עד להפרטה.

3. כדי לאזן את ההחלטה הוועדה החליטה על הקצאה של 11.2 מיליון ₪ שיחולק לפי וותק.

4. נוסח ההחלטה שהתקבלה הוא :

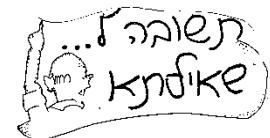
"חלוקת המשאב המשותף היא שוויונית (חבר באשר הוא פטור מכל תשלום) ולפיכך אינה מתחשבת בגורם הוותק. כדי לתת ביטוי הולם לוותק יוקצה סכום של 11 מיליון ₪ שיחולק לחברי הקיבוץ שהיו חברים מן המניין ביום אישור מסמך זה וליורשים של חברים שנפטרו לאחר יום השינוי 11/12/2007 על פי וותק בלבד ולפי וותק מקסימלי של 47 שנים."

5. צוות יישום השיוך שנבחר מאוחר יותר מציע חלוקה עם העדפות אחרות ומשהה את העברת הכספים לוותיקים **בניגוד** להחלטה של ועדת הדיור. על כן אני מבקש מהנהלת הקהילה לענות ל :

א) מדוע היא איננה מקיימת את החלטת הקיבוץ ללא דיחוי.

ב) מדוע איננה מכריזה בצורה חד משמעית על המועד בו תבוצע החלוקה לוותיקים. דן מ.

דן הקריא דברים אלה בשיחה, ויקבל את התשובה בשיחה הבאה כנהוג.

מהתשתיות

עונת ההשקיה החלה, ואנו בתשתיות רואים עליה בדליפות מים בבתי החברים. חשוב לבדוק את תקינות מחשב ההשקיה, ולזכור לסגור השקיה ידנית.

במקרה של דליפת מים שלא מצליחים לאתר נא להשאיר הודעה בתשתיות או במשיבון, טלפון 04-9852420, או בקהילנט.

תודה, צוות תשתיות

מהתברואה/ חופית

זהירות - נגלת האש הקטנה!!

שימו לב - השדות/השטחים המקיפים את הקיבוץ, גדות הנחלים וכו', "מפוצצים" בנמלת האש. הפולש פה כבר אצלנו, לנו נותר אלא לבלום אותן. איך? הכרחי בכל בית בגינה הפרטית ומסביב לבית לפזר גרגרי פיתיון שניתן לרכוש במיני. בנוסף, כל מי שנתקל בנמלת האש

הקטנה, יש לשלוח אלי וואטסאפ מידית עם השם הפונה. המדביר יופנה אליכם לנייד בכדי לתאם איתכם הדברה בשטח הגינה סביב הבית עוד באותו שבוע. חשוב שהפונה ידבר גם עם השכנים, ולהוסיף פנייה מקבילה אלי.

המדביר יצור איתכם קשר לנייד, את/ה תראי/ה לו את סביבת ביתך מבחוץ. יחד עם זאת עד שיגיע, חשוב לרכוש את הגרגרים לנמלת האש הקטנה במיני. את הגרגרים יש לפזר במשקופים במסילה של כל חלונות הבית, כולל מקלחות, מפתן הדלת, מרפסת, ולהקיף את הבית מבחוץ ובכל שטח הגינה. נא לא להשקות/להרטיב לפחות 3 ימים. כאשר יגיע המדביר יש לציין בפניו במידה ופיזרתם גרגרים, והוא ישלים את הפעולה עם החומרים שלו.

עגלות מדבאה - לאחרונה נאספו 14 עגלות של דבאח שהתאספו בקיבוץ. אם מישהו יודע על עגלות נוספות מוזמן לפנות לחופית.

חוות מיחזור ומציאות - עדכונים/ חופית

- מזמינה אתכם להגיע בכל שבת ראשונה בחודש.
- במהלך החודש אני חופית ממלאת את המחסן בציודים שונים לשימושכם.
- גם אתם תמיד תורמים ומביאים ומשאירים על השולחן בחוץ, פה מגיע לכם פירגון ואני חופית רואה ומכניסה למחסן וממיינת.
- בין היתר אני חופית עומדת בקשר גם עם גופי רווחה/עמותות לנזקקים למטרות תרומה עבורם וזאת המעט שנוכל לעשות.
- במידה וידוע לכם על נזקקים או ארגונים שזקוקים לציודים, אתם מוזמנים לפנות אלי לחופית אישית ואנונימי ואשמח לתאם איתכם זמן לבוא ולקחת ציודים לתרומה עבורם.
- כל שבת ראשונה בחודש עדה תחכה לכם במחסן (חוות המיחזור) בשעות 10:00-13:00
- אני חופית כמו תמיד מוכנה ואשמח לפתוח עבורכם את המחסן (חוות המיחזור) במהלך כל החודש בתאום איתי אז מוזמנים להמשיך ולפנות.
- כמובן שההזמנה פונה גם לגנים, מרחבים, ביתנו, מקומות עבודה/עובדים, פאב וכו'
- לחיילים כמובן ללא כל עלות.

שיעור פלדנקרייז משולב בפתרונות יציבה

המלצה מכל הלב/ מוכה

כמי שמשתתף בשיעורים אלה, אני רוצה להמליץ על הטיפול בשיטה זו. בכל יום ב' בשעה 9:30 מגיעה אלינו מדריכה מדהימה בשם **דליה קיטאי**, וכבר מהמפגשים הראשונים אנחנו מרגישים איך השיטה תורמת לבריאותנו. התרגילים נערכים בישיבה על כסא ואינם מפעילים כוח פיזי, אבל מדהים איך הם משפיעים.

מתאים לכל אחד, ועל אחת כמה וכמה לגיל השלישי, מוזמנים לנסות! פרטים נוספים אצלי, אצל גליה שפנאוף וענת הוכמן.

דבר המדריכה

מוזמנים לחוות דרך תנועות קלות ופשוטות את הקשר המרתק שבין המוח לאירגון יעיל של השלד. ההשפעה המפתיעה של תנועות העיניים, הלשון והלסת על חוליות השידרה, חגורת הכתפיים, גב תחתון ורגליים. דרך ההקשבה לגופינו ניצור בו תנועה קלה, משוחררת ושמחה!!

בויקיפדיה מספרים ש:

פלדנקרייז היא שיטה שמטרתה שכלול היכולת של האדם. השיטה קרויה על-שם ממציאה, הד"ר לפיזיקה משה פלדנקרייז (בתמונות). בשכלול, התכוון פלדנקרייז לאפשר מקסימום תנועה, במינימום מאמץ, על ידי חוויית קונפיגורציות תנועה מגוונות ושינוי הרגלים הטבועים במערכת העצבים מתוך ניסיון חייו של כל אדם.

שיטת פלדנקרייז שמה דגש על יכולתו יוצאת הדופן של האדם (ביחס למינים אחרים) ללמוד ולפעול על-פי מה שלמד. הלימוד עליו מדובר בשיטת פלדנקרייז אינו סכולסטי או אינטלקטואלי, אלא אורגני. סוג לימוד זה תופס את חלק הארי בשנים הראשונות לחיי האדם. כך לומד האדם לזחול וללכת, למשל; ללא הדרכה, ללא חינוך פורמלי, אלא באופן ספונטני. ברוב תרבויות העולם מקובל שצורת לימוד זו חשיבותה פוחתת ככל שהאדם מתבגר, ובמקביל עולה חשיבותו של החינוך הפורמלי. שיטת פלדנקרייז גורסת, לעומת זאת, שלימוד אורגני חיוני לחיים בריאים בכל גיל, לא רק בשנות הילדות המוקדמת. דגש זה אינו גורע מחשיבותו של החינוך הפורמלי, אלא להפך: אדם בריא יותר, בעל חיוניות רבה יותר, יגיע להישגים גבוהים יותר בכל אשר יפנה (ויהנה יותר מהישגיו).

בשיעור קבוצתי בשיטה נלמדים נושאים הרלוונטיים לכל אדם - יציבה, שיווי משקל, תנועה, תרגום כוונה למעשה, חידוד החוש הקינסטטי, רכישת מיומנויות באשר הן, אינטגרציה פונקציונלית. נושא-העל בכל השיעורים הינו: היכולת לעשות מה שרוצים בדיוק וללא תחושת מאמץ.

